

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónálhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

Tisztelt polgártársak!

1848. március Idusát, a nemzeti ujjászületés e nagy napját ünneppé avatta a nemzeti kegyelet.

Kétszeresen ünnepe minden e hazában élő honpolgárnak az idei márciusi nagy nap, mert hiszen a szabadság, testvériség és egyenlőség magasztos eszméinek diadalát együtt ünnepelhetjük az ezredéves Magyarországgal.

A jövő évi március Idusa, már egy új ezredévnek lesz reményteljes hírnöke. Kőszál, melyre a hazaszeretet épít; erős vár, melyet a visszavonás meg nem ejthet; imázsámoly, melyről népek milliói esdenek áldást, szeretett hazánkra.

Március 15-ének megünneplésére hívunk fel benneteket!

Menjete el, polgártársaink templomaitokba, s buzgón imádkozzatok e hazáért, mert „a nagy világon e kívül nincsen számodra hely.”

Isteni tisztelet után délelőtti 11 órakor a kaszinó udvaráról minden testület, úgy egyesek vonuljanak egyetelműleg a városi színház helyiségébe megünnepelni e nagy nap emlékét, mely vallás és nyelv különbség nélkül egyenlővé tett mindenkit e hazában!

Este pedig világítsátok ki ablakaitokat, jelöljétek, hogy szíveitekben a hazaszeretet nemes lángja Veszttatúzként, örökké égni fog!

Éljen a szabadság, egyenlőség, testvériség!

A március 15-iki ünnepély-rendező bizottság.

Március 15.

Ünnep virrad e napon a magyarra, nem törvénybe foglalt nemzeti ünnep, de jelentősége nagyobb, mert hovatovább a hazafias népszokás csinál hazafias kultust a népszabadság vértelenül kivívott napjából, március 15-éből.

Negyvennyolc éve, hogy Európa régi államrendszereit elsodorta egy hatalmas fuvallat, mely végig seperve északtól délig s kelettől nyugatig, sorba döntötte a korhadt intézményeket s helyükbe új és egészségesebb fejlődés csiráit veté el. A tavasz, melynek enyhe árama feloldozta a folyók ágyait jégbilincseiktől, az elnyomott gondolatról is levette a rabság súlyos láncait s áldásos munkára serkentette az alkotmányos élet védsáncai között.

1848! Mennyi vér, de mennyi lelkesítő diadal, mennyi gyász, de mennyi örömmámor emlékét jegyezte föl a történelem ez év lapjaira, a melyből megifjultan emelkedett ki a népek örök joga: a szabadság és egyenlőség. Párisból Berlinig és Bécsből Madridig és Nápolyig, mintha egy azon villámszikrát gyújtotta volna lángra az isteni gnndviselés a népek dobbanó szívében, hogy feltámadjon zsarnokai ellen s kiragadja sorsát kezükből.

Igy tanítja a történelem.

De tanítja azt is, hogy a kereszttyenség és a márciusi eszmék térfoglalása a világtörténet legnagyobb eseményei. A kereszttyenség egyenlővé tett minket az isten előtt, a márciusi eszmék egyenlővé tették a törvény előtt. Soha még a demokracia nem volt oly közel egyetemes érvényéig,

mint midőn a kunyhók lakója és a paloták ura egyaránt megértették és lelkesültek e megszólításon: Polgártárs!

Magyarország intézményei demokratikus alapon fejlesztetnek, de el lehet mondani, hogy a demokracia soha sem volt oly közel győzelméhez, mint ma 1848. éve. És bizony, kik a mai napon a hazaszeretet oltárán meggyújtják az áldozati tüzeket, őket ezen kultusz ápolásával az is vezeti, hogy éppen demokraciájában kell Magyarországot erősíteni.

Mert míg államalkotmányunk a demokracia alapjára helyezkedik, társadalmunk ki mondaná, hogy valami erős demokrata? A mai nap ünnepe arra való, hogy társadalmi téren érvényesüljenek a márciusi eszmék, a testvériség és egyenlőség. Az egyenlőség az ő igaz jelentősége szerint, a szeretet, mely nem ismer mást, csak egyenlőséget, melynek gyakorlása a kereszttyén vallás.

Minél nagyobb mérveket ölt a március kultusza, annál inkább hinni lehet az ő eszméi győzelmében. A magyarnak sokat juttatott most 48 éve a március. Meghozta a régen bilincsbe vert gondolatszabadságot. Pedig mi a szabadság annak, a ki ismeri a láncokat, — mi a vagyon annak, a ki mindég szükségét látott, — mi a Kárpátok zöld koloritja annak, a ki szép tájékat soha sem látott s a rengő buzavetés mi a magyar Alföld térségeit látva a hegy lakójának? Mi volt 1848. március 15-ike a magyarnak, kinek méltó aspirációit serkentette a valóra a szabadság szel-leme.

Áldozunk a nagy idők kultuszának, ebben van a mi erőnk.

A magyarnak többszörös oka van nemzeti közszellemét ébren tartani, nagy kulturnépek közzé vagyunk ékelve, s nemzeti öntudat nélkül nem ezeréves fennállásunkat, de egy századot sem tudnánk megélni.

Ma 48 éve Európa testén a francia forradalmi dal zugott „Meghalni a honért.” Tegyük fogadalmat erre a mai napon, hogy készek vagyunk meghalni, hogy élhessen s éljen a haza!

Takarékpénztári közgyűlés.

A krasznamegyei takarékpénztár részvénytársaság f. évi március 8-ikán tartotta meg XXVII-ik évi rendes közgyűlését, melyre 57 részvényes tag részint saját részvényével, részint pedig mint meghatalmazott, összesen 1189 részvénnel, azaz 726 szavazattal jelent meg.

A felolvasott igazgatósági évi jelentés és a felügyelő bizottság által teljes egészében elfogadásra ajánlott mérleg és forgalmi kimutatás is — miként azt lapunk előbbi számában ismertettük — az összes jelen volt részvényesek általános köztetszésre s az igazgatóság működése iránt meg-megújult kifejezésre jutott bizalmi nyilatkozatok között elfogadtatott és helybenhagyatott.

Általános meglepéssel vette tudomásul a közgyűlés Zobel Lipót kir. tanácsos, vezérigazgatónak egy, a behajthatatlan követeléseknek az igazgatósági évi jelentésbe befoglalására nézve előterjesztett indítványra adott felvilágosító kijelentését, mely szerint az igazgatósági évi jelentésben elvesztett s leirandó követelések címe alatt azért nem fordul elő semmi az 1895-ik évi mérlegben, mert ezen év folytán az intézetet semmi olyan veszteség nem érte, amelyből kifolyólag bár-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Az aradi tizenhárom.

Maros mellől szomorú szél fujdogál,
Benn a várban dusan arat a halál.
Még a bakó durva szíve is dobban,
Sohasem volt ilyen drága dologban.
Soha, soha, ilyen óra,
Ma kerül a rut bitóra
Az aradi tizenhárom.

Szomorú nap, még szomorubb órája,
Lesz-e idő, hogy emléked ne fájna?
Hány századév adja vissza minekünk,
Mit e napon egy csapásra veszítettünk.
Ha szükség lesz, vészben, hadban,
Visszatér-e új alakban
Az aradi tizenhárom?

Ne sirj ének, zokogásod hiába,
Nyugszik már a tizenhárom sírjába.
De nem! . . . Mulnak napok, évek, századok,
Nem lesz abból egyetlenegy sem halott.
Felkölti a sírból a dal,
Él örökké és meg nem hal
Az aradi tizenhárom.

Balogh István.

Március 15-ike 48 év előtt.

Az egyik génusz, mely éltünk rögs határain vezet, az emlékezet, bizony, feleleveníti e napon a magyar szabadság vértelen kivívásának történelmi eseményeit, e sorok a külföldi, sokkal nagyobb méretű szabadságharc forradalmának ismertetését célozzák.

A márciusi szabadságharc preludiuma volt a párisi február 22-iki utcai inzultus, a melyet a Guizott-féle undort keltő kormányzat botrányai támasztottak. Két napig követelte a mind jobban erőben növekedő francia nép Páris utcáin a választási reformot s hallatszott mind rémesebben: „Le Guizot”-tal. Lajos Fülöp király két nap után miniszteriumának elbocsátására s a választási reformok megadására határozta el magát.

A nép örömet toll leírni nem képes. Egymást átölelve jártak be az örömtől mámoros emberek Páris utcáit, egy rakoncátlanabb tömeg a sötét külügyminiszeri palota kivilágítását követelte s kinyomozhatatlanul végzetes lövés dördült el. A katonaság azt vélve, hogy őket támadták meg, sortűzet adott s ötvenkét halott terült el holtan. A halottakat ravatalra tették s „Emberek, megölnek minket” kiáltással uszították a nép bosszuszomját. Éjjel tájban megkondukt a Notre-Dame vészharangja s a polgárság egyre vésztyöslöbben sorakozott a Marseillaise-t énekelve. Ekkor született a francia forradalmi dal, „Meghalni a honért.” S hajnalra Páris ostromállapotban

volt. A nemzetörtség Lamoriciere tábornok vezetése alatt a polgárság ügyét szolgálta s ezzel el volt vetve a kocka. Lajos Fülöp áruhában szökve hagyta el a Tuileriákat, a párisi gróf javára lemondva. A kamarába betört a győzelem-ittas tömeg s a császárság minden emlékét romba döntötte, a műkincseket azonban védték s a polgárság a rablások megakadályozására törekedett.

Néhány óra elég volt arra, hogy a világ leghatalmasabb monarchiája megdőljön s a legazdagabb királyi földönfőtóvá legyen. Lajos Fülöp, mint az akkori lapokból olvassuk, egy öt frankos darabbal zsebében ért Dreuxbe. A szerencsétlen király pedig eleinte fitymálta a veszedelmet s egy Párisban akkor tartózkodó előkelőséget arra akart bírni, hogy maradjon Párisban, hadd lássa, milyen könnyen elbánik ő a csöcselékkel.

Vasárnap már kikiáltották a köztársaságot, melyet egy erőtlén legitimista tüntetés megakart gyöngíteni, de ez alapos fuccsal végződött.

A párisi nép a feketébe öltözött, fehér kokárdásurak a népet arra suggerálta, hogy V. Henriket királylyá kikiáltásák, mire a nép humorosan felelt:

— Ah, hát él a kedves herceg? Adják át az urak neki tiszteletünket. Éljen a köztársaság! Még a socialisták keltek fel május 15-én, hogy a negyedik rendnek szerezzenek uralmat, de azontul az ifjú köztársaságot semmi sem zavarta.

*

Azok a magyarok, a kik Bécsben Ferdinánd királynál követségben voltak, sem

tették föl, hogy annyi szabadságszeretet és lelkesedés lehessen a bécsiekben. A márciusi mozgalmak itt március 13-án kezdődtek, midőn Fischhof Adolf a rendek házában udvarán a lelkesült emberek vállain követelte ugyanazon jogokat, melyeket a magyar ifjuság követelt, sajtószabadságot, képvisleti rendszert stb. A katonaság a császár elé siető nőttön növvő tömeget brutalisan el akarta téríteni szándékától, de ez olaj volt a tüzre. Ekkor dönti le az elkeseredett tömeg a Justicia szobrát. Délután már Metternich tarthatatlannak látta helyzetét. A császár pedig megígérte, hogy nem fog erőszakot használni.

Másnap már 12,000-re ment azok száma, a kik elhatározták kivívni a szabadságot és meghalni érte, ha kell.

Öt óráig ingadozott a császár, teljesítse-e a nép kívánságát, de ekkor a sajtószabadság megadatott. Másnap valóságos diadalmenet volt, midőn a császár Ferencz József főherceggel nyílt kocsiban kihajtatott. Délután megjelent a császári manifestum, mely alkotmányt ígért s midőn ez kihirdettetett, érkezett meg hajón a magyar küldöttség. Maga Kossuth mondja, hogy ilyen lelkesedést az osztrák néptől nem látott és várt. A bécsiek és magyarok összecsókolóztak, akkor bátran lehetett volna talán örök időre és sokkal kedvezőbbben a guottira kiegyezkedni.

Este a fáklyásmenet Kossuthot tisztelte meg, ki német dikciókban egységre és összetartásra intette a népet.

Az osztrákok a szabadság első napjaiban inkább szabadosak voltak, mint

mely követelését is behajthatlannak tekinthetné s mint ilyent, az intézet vagyona állagából törőlni kellett volna.

Majd felelősségre kívánta vonatni dr. Kálmán Ignác részvényes tag az igazgatóságot azért, hogy az intézeti üzlet-helyiség udvarán levő bérházat s mel-léképületeket a nyilvánosság mellőzése-vel adta ki bérbe. Az e tárgyban kifejlődött eszmecsere és a vezérigazgató felvilágosító szavai után a gyűlés tudásul vette az igazgatóság eljárását, kimondotta azonban, hogy — bárha az intézet bérházának s épületeinek bérbeadásánál nem lehet egyedül irányadóul tekinteni a bérösszeg nagyságát, sőt a bérösszeg felcsigázása több esetben kellemetlen következményekkel jár — s különösen az üz-lethelyiséggel kapcsolatos udvar bérlojé-nak személyisége iránt különös elővi-gyázzattal kell eljárni — jövőre a bérbe-adásoknál a közhírré tételt szükségesnek tartja s ennek figyelembe vételére az igazgatóságot utasította.

Eddig a gyűlés folyama a rendes mederben folyt le s a közbe-közbe elej-tett szándékos és nem szándékos kemé-nyebb kifejezések nagyobb hullámokat nem vertek, de mikor a tanácskozás dr. Kálmán Ignác részvényes tagnak lap-punkban is közölt alapszabálymódosítást és illetve alapszabály magyarázást tartal-mazó indítványára került, mintegy varázs-ütésre az egész közgyűlés képe átalakult és mondhatnók, hogy az indítvány tárgya-lásának vége felé már-már a vastagabb személyeskedéseket megközelítő ideges ségbe ment által.

Az indítvány lényege, mint tudjuk, az volt, hogy az intézet igazgatása ne összpontosulhasson egy család tagjainak kezébe. Ezt aztán a jelenlegi igazgatósági tagok egymással közeli rokonságban álló tagjai saját személyük ellen való táma-dásnak vették s ily szempontból fogván fel a dolgot, ők magok és hozzátartozóik a higgadt tanácskozás határát nagy ne-hezen tudták megtartani.

Elszörőítő jelenség, hogy mikor az intézetet ily gyökeres kérdésben érdeklő indítvány kerül tárgyalás alá, a részvé-nyesek nagy része — mintha őket az intézet vezetése, mintha egy ily lényeges indítvány, melylyel már hónapok óta foglalkozik e vidék közönsége, nem is érdekelné — a gyűlésre meg sem jelenik, — azok pedig, a kik megjelennek, csak néma szemlélői a lefolyó vitának s leg-nagyobb részük oly annyira tartózkodó, hogy még szomszédjának sem meri meg-sugni véleményét, — arra pedig, hogy az indítvány érdeméhez akár pro, akár contra hozzá szóljanak, édes kevesen vál-lalkoznak még azok közül is, akiktől vé-

szabadok, olyan forradalmi sajtó kelet-kezett, mely szinte botrány volt. A sza-badság volt oka, hogy a polgárság légi-ója feloszlásra szólítottatott, melyek ter-mészetesen ellen állt. A tömeg a censzus nélküli választói jogot követelte s erre Ferdinánd császár lemondott, Innsbruckba vonult s Bécs sem került e el a forra-dalmi jeleneteket. A táviró oszlopokat le-döntötték, a sineket felszedték, Hofner és Tuvorát, kik a köztársaság kikiáltása miatt börtönben sinylődtek, kiszabadít-tották.

A forradalom ügye teljes diadalt vi-vott ki, hogy később oly vérengzéssé fa-juljon, mely árnyat borított a márciusi napok dicsőségére is.

*

Berlinben is a nép politikai ön-tudata a párisi forradalom hírére kezd ébredezni. A nép szervezkedett, de a ka-tonaságot is erőlyesen concentrálták. Már-cius 13-án indult egy népes küldöttség a királyi kastélyba, hogy az alkotmány kívánók sérelmét előterjessze. Kilenc pontban foglalták össze a kívánalmaikat. De a király nem fogadta a küldöttséget. Ágyukat szegeztetett ki, s a királyi kas-télyt katonasággal rakatta meg. Ettől kezdve azonban mindaddig, míg a bécsi forradalom híre meg nem érkezett, csak apró csetepaték folytak. A nép fölszedte a járdaköveket s azzal dobálódzott. A királyhoz újabb küldöttség ment, mire a király a kérelmek teljesítését megígérte. A nép örömben köszönő küldöttséget küldött, s akkor minden látható indok nélkül a lovasság kardot rántott s a népet üldözni kezdtek.

Egész Berlin talpra állott. Torlaszok emelkedtek. Hiába jött Armin miniszter fehér zászlóval, és e szóval, „Félreértés,“ — késő volt. Soha a hősi önfeláldozásnak szebb jeleit nem produkálta a nép, mint e napokban. Zima Ernő 17 éves kovács-legény egymaga védett egy torlaszt a Jäger és Fridrichstrasse szögletén egy zászlóalj katonaság ellen. Gyerekek ön-tötték a golyókat. Öt óráig tartott a

leményük érdektelen nyilvánítását leg-nagyobb joggal elvárhatnók.

Nem azt akarjuk jelen alkalommal kárhoztatni, hogy egyik-másik részvé-nyes miért nem szólalt fel az indítvány mellett, vagy miért nem érvelt annak ellene, de mint körtünetet jegyezzük fel, hogy a részvényesek legnagyobb ré-sze — bizva abban, hogy most jó keze-kben van az igazgatóság — vagy nem tö-rődik az intézet vezetésével, vagy pedig nincs elég önállósága ahhoz, hogy véle-ményét kinyilvánítsa.

Pedig hát a jelenlegi igazgatók bár-minő megbízhatók, bárminő szakértelem-mel rendelkezők és ügybuzgók s az intézet ügyeinek vezetése körül önzéstelenül ér-deklődők legyenek is, mégis csak embe-rek — és így el fog jöni az idő, mikor nem fognak ők lenni az igazgatók s a természet rendje szerint más embereknek, több-kevesebb szakértelemmel, több-keve-sebb ügybuzgalommal bíró, több-kevesebb erkölcsi és anyagi biztositékkal rendel-kező új igazgatóknak kell átadniok amaz örökhelyet, ama munkakört, melyre őket a részvényesek bizalma helyezte. Eme más idő, eme más emberek előttünk teljesen ismeretlenek. Azért lett volna méltó dr. Kálmán Ignác részvényes tag indítvá-nyával higgadtan s a személyeskedés mellőzésével foglalkozni, s a gyűlésben azoknak is részt venni, akik olyan jól tudják a közügyek folyását kritizálni, hogy csupa gyönyörűség őket hallgatni, — ilyen kérdéseknél pedig félre vonulnak s bedugják füleiket, hogy ne halljanak s elzárják szemeiket, hogy ne lássanak.

Az indítvány felett végre is tit-kos szavazással döntött a közgyűlés, melynek eredménye az lett, hogy lesza-vazott 53 részvényes 674 részvennyel, mi-ből dr. Kálmán Ignác alapszabály mó-dosítását elfogadta 294, elvetette 380 részvény, és így az indítvány 86 rész-venytöbbséggel elvetettet.

Hogy tudósításunk lehetőleg teljes legyen, megemlítjük, hogy Gencsy Sán-dornak az igazgatósági tagságról való lemondását — s helyébe az igazgatósági rendes tagok közé Schönstein Ferencz póttagnak belépését a közgyűlés tudomá-sul vette.

Nagy elismerés illeti meg Zobel Li-pót kir. tanácsos, vezérigazgatót, mint a közgyűlés elnökét, hogy ezen rendkívül kényes kérdésben úgy tudta vezetni a tanácskozást, hogy a már-már partot érő hullámok a rendes mederbe visszahu-zódtak.

Kár volna, ha a közgyűlés tanács-kozása hevében elmondottak a magán-életbe vitelnének át s kár volna különö-

harc, végre a király, bár tanácsosai el-leneztek, a katonaságot visszavonatta, mert megiszonyodott a mérsárlástól.

És erre történt olyan jelenet, mely példátlan a világtörténelemben. A nép ravatalra terítette halottait s követelte a királynét, a királyt, hogy lássák a gyász-t, melyet ők okoztak.

Ez az ön műve, szólalt meg ezer to-rok s követelte a királytól, hogy levegye kalapját. És a királynak, s beteg nejének végig kellett hallgatnia, míg a gyász-éneket elénekelte a nép. A királyné na-pokon át beteggé lett az izgalomtól. Ber-linben a szabadságharc megvívása nem szorítkozott a márciusra, még júniusban egyes kitérések voltak, a fegyvergyárt a munkások megrohanták, de az elrablott fegyvereket még az nap visszavitték. Eb-ből olyan szociális bűnpör lett, a mi-nőnek még nem volt párja.

*

A márciusi napok még Nápolyban, Milanóban és Rómában okoztak forra-dalmi tüneteket.

Milanóban a lazzaronik követték el a legbecstelenebb véres jeleneteket, ezek formalisan a vérengzésben és fosztogatás-ban merültek ki.

A millanóiak ügyes fogással gyűj-tötték a falvak segítő erejét. Léggömbö-ket bocsájtottak föl, melyek belseje fegy-verre szólított a népszabadságért, ennek mindenütt meg lett a maga foganatja.

A spanyol kormány azzal segítette elő a márciusi forradalom ügyét, hogy kiutasított néhány egyént, a kik tulzott elveikről voltak ismeretesek. Ebből za-vargás lett, melyet eleinte a kormánynak sikerült elfojtani. Gyilkos harc vette kez-detét, Fulgosió, Krisztina királynő só-gora halálosan megsebesített. A mad-ridi zavargás nem népszabadságért, mint inkább a kormány megbuktatása miatt volt, és szomorú eredménye a levert for-radalom következtében tizenhét polgárt és 17 katonát ítéltek halálra.

Historicus.

sen, ha egymás intentióit nem a közér-dek előmozdítására célzónak, hanem ma-gán érdekek kielégítésére irányzottaknak tartanók.

(b.)

Márciusi gondolatok.

A télnek vége. Most már meleg ta-vaszi nap süt a déli órákban; attól roha-mosan olvad a hó; a síkságon már nincs is, csak a hegyek közt.

Örül az embernek a szive, ennek a ragyogó verőfénynek a csiklandozását él-vezvén. A tél elég állandó volt arra, hogy ne kelljen tartanunk a visszatérésé-től; fehér karácsony után nyugodtan re-mélhetünk zöld színeket pedző husvétot.

Március az első kedves hónapja az évnék. Akkor kezdenek a levegőben kó-vályogni azok a megmagyarázhatatlan illatok, amelyek a föld lassu melegedése-kor támadnak a rög közül felszálló pá-rákból.

Nekünk egyébképen is emlékezetes hónap. És az is marad, ameddig magyar lakja ezt a mi magyar hazánkat.

Március tizenötödikét nem lehet mi-nekünk elfelednünk. Ami dicsőséget, ami magasztos emléket őrzünk a szabadság-harc véres napjaiból, mind ennek a nagy napnak vala a járuléka, következménye.

S van még egy másik márciusi na-punk. A nagy nemzeti gyász napja. Ami-kor Kossuth Lajos meghalt.

Március tizenötödikét nem lehet, már-cius huszadikát nem szabad elfelednie a magyar embernek.

*

A Nimród szoba-fogságának is eb-ben a hónapban van a vége. Mindenkép a szabadság hónapja ez.

Nemrég írta meg a „Magyar Hirlap“ ennek a szobafogságnak az elégiáját.

Bent gunnyasztanak a Nimródok a holt szezon legholtabb hónapjának, feb-rárnak az eleje óta a melegen s nagyo-kat szippantva öblös pipájukból, nézege-tik az ablakon át, hogy hogyan szakad le egy-egy kis hólavina a házak tetejé-ről, hogyan ül meg a fekete varju a fa-lusi gémes kutak ágasan; hogy csetlik-botlik a vén robotos-hetes a vályu körül, amikor nyiszorogtatja a kutgémet, vizet huzván a szomjas jószágának.

Nincs más örömk, más szórakozásuk, mint a kártya; zöld mező helyett zöld asztal; friss forrásvíz helyett csipősecske tavalyi vinkó . . . No, ahogy Nimródé-kat ösmerjük, ezért aprehendálnak bizo-nyára legkevesébé.

Akárhogy van is, annyi bizonyos, hogy nem sokáig tarthat már a vadászok rabsága. Talán már napok mulva meg-szólal a szikes tóságok körül az első szél-kiáltó. Ugyanott ezrével száll meg esten-net a vadlud.

Vége a télnek.

*

Akik legjobban szomorkodnak, azok alkalmasint a városi babák, a táncterme-k téli virágai, akik ezentul már csak édes, szép álmaikba folytathatják a farsan-golást.

Levelet irt a minap nekünk egy ilyen elkeseredett babácska.

„Édes szerkesztő bácsi, írja meg va-lami formában, hogy a fiatal embernek kelle kérni az engedélyt a látogatásra, vagy úgy helyesebb, hogy a mamák bá-torítsák a félénk fiatal embert, hogy csak tegye tiszteletét, mert ’iszen szívesen ’lesz látva“. (Sic!)

Ez volt röviden a levél tartalma.

Könnyű kitalálnunk, hogy a szegény baba nem aprehendált volna meg, ha a többi fiatal ember közül akár egyetlenegy se kerül be a család szentélyébe. Ah, de az az egy, az a félénk . . . azt meg kellett volna hívni mamuskának.

Az ugynevezett „századvégi leányok“ (az se tudja, mit ért alatta, aki kitalálja) bizonyosan keveset gondolnának hasonló esetben. Meghívnák a fiatal embert a ma-guk rovására. (Felelősségről még aligha beszélhetnek.)

Boldog mamák, akiknek ilyen szu-bordinált a leánykájok! De még boldo-gabbak azok a félénk fiatal emberek, akik miatt leveleket irnak a szerkesztősége-knek a kétség közt vergődő farsangi babák!

Valahogy adósok ne maradjunk a fe-lelettel, megírjuk hát, hogy igenis: „ugy helyesebb, ha a mamák maguk bátorít-ják a félénk fiatal embert, hogy csak tegye tiszteletét“.

Mert ’iszen „szívesen lesz látva!“ ami a földolog.

Ezt már a babák biztosítják.

A király szobái a kiállításon.

(Folyt. és vége.)

Legbelsőbb szobája ő felségének a dolgozószoba. Ablakai a tóra nyílnak, s előtte széles, nagy terrász van, ahonnan pompás kilátás nyílik a pozsonyi város-házára, a falu templomára, oldalt meg a kiállítás temérdek épületeinek változatos tornyai és kupolái látszanak. Ez a szoba dus fargásu, ponpásan megkonstruált tölgyfa- és mahagoni-mennyezetet kap, amely egymagában 5200 koronába kerül. Gyönyörűen faragott butorzat kerül ide is, különösen szépek a faragott székek, faragott bőrből való támlával és üléssel, továbbá nagyon szép egy hosszabb pad, magas faragott hátfallal s a király íróasz-tala. A szoba keskeny oldalán itt is kő-ből faragott, gazdagon színezett kandalló van, amely a mennyezetig ér föl, a kan-daló mellett pedig egy kényelmes nyugvó és pihenő helynek berendezett pompásan díszített kis fülke.

Végre a toilette-szoba következik, amely félkör alakú s már korai goth-stil-ben készül. Bordás boltozatot kap, a fa-lait színesen zománcozott porcellánlapok-kal rakják ki.

A király szobáiban, amint az az épi-tészeti stílnak és ő felsége ízlésének is megfelel, semmi párnázás, semmi lágyaság nincsen, mint a renaissance és rococo bu-toraiban: egyszerű szilárd, kemény férfias minden, mint a milyen az egész középkor volt. Hogy némileg mégis engedménye-ket tegyenek a kényelemnek is, padokra, székekre, ülőhelyekre lágy párnákat, pompás szövésű szőnyegeket, gazdag him-zéseket tesznek. A pädimentom se fa, amit a középkorban nem használtak, ha-nem gyönyörű mozaik, melyet drága sző-nyegekkal s némely helyen pompás bö-lény- és medvebőrökkel takarnak le. Az ajtók és butorok faragása is a középkori ízlésű és karakterű, s ennek megfelelően nem használnak sehol dombormívű fara-gásokat, hanem mélyítéseket, kivájásokat, Minden butor tölgyfából való és sötétre eresztik be, csak a faragásokban és azok körül lesznek egyes helyeken aranyozások.

*

A király szobáinak összes terveit, a szobadiszítések, mennyezetek butorok raj-zait mind Alpár Ignác műépítész, a tör-ténelmi épületcsoport nagytudásu megte-remtője készítette. Ő maga tervezett és rajzolt minden egyes darabot, s a kiviteit is mindenben magyar iparosokra és mű-vészekre bízta, úgy hogy a király szo-báiban egy atomnyi se lesz külső ország-ból való.

A belső kiépítést és vakolást Neush-loss Ödön vállalta el, a festést Glaser Já-nosra bízta, az asztalos-munkát, fameny-ezeteket, ajtókat, Michl Alajos asztalos-mesterre. A szobrász- és faragó munkát Langer Ignác szobrász végzi; a butoro-kat Csepreghy János, Michel Alajos, Kö-nig Izidor, Bíró és Seiffert budapesti és Lengyel testvérek szegedi butorgyárosok készítik. Az üvegfestő-munkát Róth Miksa állítja ki, a szőnyegeket, szöveteket pedig a nagybecskereki szövőgyárban készítik.

Különfélék.

— A szilágy-somlyói Casinó által f. é. március 15-én rendezendő ün-nepély

Programmja:

1) Délelőtt 11 órakor, isteni tisztelet után, gyülekezés és testi-letileg való levonulás a Casinó udvaráról a városi színházig a követ-kező sorrend szerint:

a) önk. tüzoltóegylet, lobogója alatt;

b) agg 1848-as honvédek;

c) a Casinó és polgári olvasókö-r tagjai;

d) egyesületek, társulatok a ren-dezők által megjelölendő sorrendben. (Jelentkezni lehet Hegedüs Sándor rendőrkapitány, biztosiági tag urnál, szóval, vagy írásbelileg)

2) A színházban:

1) Szózat, előadja a műkedvelő zenekar.

2) Szavaltat, előadja Szentki-rályi Albert, casinói tag.

3) Alkalni beszéd, előadja Gás-pár István, casinói tag.

4) Hymnus, előadja a műkedvelői zenekar.

Figyelmeztetésül: 1) A színházban a négy-négy első pad sor ki zárólag a hölgyközönség számára van fen tartva, minél fogva felkérnek a férfiak, hogy a helyekről csak azután rendelkezzenek, ha már a hölgyek elhelyezkedtek.

2) A színházi bejáratoknál az 1848-as elnyomorodott, részint aggságuk miatt kereset- és munkaképtelen helybeli honvédek részére adományok gyűjtetnek, minél fogva felkérnek a t. közönség, hogy azok részére, kik ifjuságuk teljes erejében vérüket áldozták e hazáért, bárcsak krajcáros adományokat is összerakni sziveskedjenek. Legyen legalább egy napja az esztendőnek, mikor gond nélkül kapják meg napi kenyéruket!

3) A kivilágítás esteli harangszó után történik

4) Banketről gondoskodva nincsen; azonban esteli 8 órakor társasösszejövetel Páskuj István vendéglőjében.

— **Tanári állás.** A zilahi ev. ref. államilag segélyezett főgimnáziumnál a magyar irodalom és latin nyelv, — vagy a magyar irodalom és német nyelv tanítására, egy tanári állásra pályázat van hirdetve. A pályázatok az erdélyi ref. egyházkerület igazgató tanácsához március 30-ig adandók be.

— **A szilágy-somlyai öngyűlet választmánya** f. hó 8-án gyűlést tartott, melyben a folyó ügyek elintézésén kívül két nevezetes határozat hozatott. Nevezetesen kimondta a választmány, hogy ápril 7-én diszközgyűlést tart Magyarországra ezredéves fennállásának megünneplésére. A program összeállításával az elnökség bízott meg. A másik határozat szerint az egylet május havában egy népnünepélyt fog rendezni, mely tervezetből sejtve, nagyon érdekesnek ígérkezik. Nem tudjuk eléggé helyesezni, hogy városunk ez előkelő intézménye ily hasznos működést fejt ki arra nézve, hogy egyfelől közéletünket minduntalan mozgásba hozza, másfelől magát is mind szélesebb körben megismertesse.

— **Március 15-ének megünneplésére** hívja fel közönségünket a sz.-somlyói kasszó ünnepélyrendező bizottsága. Az ünnepély templomi isteni tisztelet után, délelőtt 11 órakor veszi kezdetét a színház helyiségében, lapunk más helyén közölt program szerint. Az ünnepélyre lapunk élén olvasható felhívás mellett külön falragaszok hívják fel városunk lakosságát. Ohajtjuk, hogy e felhívás minden szava élénk visszhangra találjon városunk hazafias közönségénél, s az egyszerű, de magasztos ünnepélyben rang-, nem-, vallás-és nemzeti különbség nélkül találkozzunk.

— **Maghivó.** A szilágy-somlyói ipartestület folyó évi március hó 22-én, d. u. 3 órakor a városi színház helyiségében évi rendes közgyűlést tart. A gyűlés tárgyai: 1) Elnöki jelentés az 1895. évi működésről. 2) Pénztárnok számadása és jelentése. 3) Költségvetés megállapítása az 1896. évre. 4) Az előljáróság egyharmadának kisorsolása és a kisorsolt tagok helyett új előljárósági tagok beválasztása. 5) Számvevők választása. 6) Az alapszabály 6. §-ának módosítása. 7) Előleges indítványok 48 órai előleges bejelentéssel.

— **Arcképleleplezés.** A szilágyvármegyei közkórházi bizottság e hó 4-ikén tartott bizottsági ülése alkalmával leplezték le Zilahon a közkórház megteremtőjének, Szikszai Lajos kir. tanácsos alispánnak a kórházi nagyterem részére festett igen jól sikerült arcképét. Az ünnepélyt dr. Berger János a közkórház s vármegyének tiszti főorvosa az ünnepelt alispánhoz intézett beszéddel nyitotta meg. Az arckép leleplezési ünnepélyt vidám poharazás fejezte be.

— **Fillér-estély.** A krasznai önképző-zenekör 1896. évi március hó 15-én, a község-háza nagytermében táncsal egybekötött fillérestélyt rendez. Műsor: 1. „Havasai gyopár“ (polka mazur), előadja az önképző-zenekör. 2. Monológ. Előadja Csapek Károly ur. 3. Süketnek kell lenni, vigjáték 1 felővonásban. Személyek: Domosai, gazdag magánzó Sarkadi Gyula ur. — Eglantine, leánya Lengyel Hermin k. a., — Placild, gazdag birtokos ifj. Beteg Márton ur. — Bonifác, szolga Madarász Imre ur. — Rendbízto Lengyel Ákos ur. 4. „Rosen-Valser“ előadja az önképző zenekör. Kezdeté este fél 8 órakor.

— **Magyar Osztály-Sorsjáték.** A Magyar Osztály-sorsjáték — mely nyere ményeinek sokasága és magasságával, nemkülönben annyira kedvező esélyeivel nemcsak hazánkban, de a külföldön is oly népszerűséget vívott ki magának — második osztá-

lyának húzását március 11—14-ig, tehát már néhány nap múlva ejtik meg a kormány felügyelete alatt és dr. Weinmann kir. közjegyző jelenlétében. Azon körülmény, hogy ezen sorsjáték utóbbi húzásainál kisorsolt nagyobb főnyeremények vidékiek által vásárolt sorsjegyekre estek, — annak közkedveltségét még inkább növelte. A már legközelebbi sordán kezdődő hnzásnál 10,000 nyeremény fog 1,648,000 korona összértékben kisorsoltatni.

— **A március 15-iki nemzeti ünnep** programja Krasznán. A nemzeti újjáébredés napja ismét itt van. Az „olvasó-egylet“ választmánya, mely a nemzeti ünnep rendezésével állandóan megvan bízva, a rendező bizottságot kiküldötte. Ez évben a rendező bizottság Gál Lőrincz elnöklete alatt, ki maga is 48-as honvéd volt, tehát részese ama dicső napoknak, Bakosy József, Wargha Gyula, Madarász József, Szurinka Bertalan, ifj. Kövesdy Elek és ifj. Beteg Márton tagokból alakult meg. A bizottság kiáltványát röviden összefoglalva következőkben adjuk: „Polgártársak! Az „olvasó-egylet“ multjához híven újra kigöngyöli a nemzeti színű lobogót, hogy felhívjon benneteket ama nagy nap ünneplésére, mely benneteket a honban szabaddá, nagygyá, testvérekké tett! Tudjuk, nincs köztetek egy sem, ki ama nagy nap emlékét hálával szívében ne ünnepelné. Kétszeres ünnep ez ma, mert ez évben nemcsak a március 15-ikét készülünk ünnepelni, hanem fennállásunk ezeréves üdálát is! . . . Jöjjetek mindnyájan, örülni a szabadság ünnepén! A ünnepély a község-háza termében d. u. 3 órakor fog megtartatni a következőkkel: 1) Szózat, előadja a dalkör. 2) Szavalat. Előadja Szurinka Bertalan ur. 3) Magyar népdal-egyveleg, cimbalom, hegedűkísérettel előadják: Stóhrer Leontin k. a. és Faracdy Sándor ur. 4) Felolvasás, tartja: Wargha Gyula ur. 5) Rézletek a „Citerás“ és „Csillaghullás“ dalművekből, cimbalom és hegedűkísérettel előadjuk Stóhrer Leontin k. a. és Faracdy Sándor ur. 6) „Talpra magyar,“ éneklí a dalkör. 7) „Hunyadi induló,“ előadja az önképző zenekör.

— **Menetdíjkezdvmények** a kiállítás megtekintése céljából teendő utazásokra. A magyar királyi államvasutakon, nemkülönben a hazai vasutak minden nagyobb állomásán a VIII-ik vonalszakasztól fölfelé azelvény- és menettéri jegyeket fognak kiadni. E jegyekhez mérséklés gyanánt kiállításai beléptijegyeket adnak díjmentesen és pedig a VIII—XII. vonalszakaszú II. o. menettéri jegyhez 2 drb. belépő jegyet, a VIII—XII. vonalszakaszú III. o. menettéri jegyhez 1 drb. belépő jegyet, a XII—XIV. vonalszakaszú II. o. menettéri jegyhez 3 drb. belépő jegyet, a III. o. menettéri jegyhez 2 drb. belépő jegyet. A jegyek érvényességi tartama 14 nap lesz. E jegyek csak személyvonatokra érvényesek. Testületek, tanintézetek a II. osztályban III. osztályu, a III. osztályban II-od osztályu féljegygyel utazhatnak. Iparosok, ipari segéd-munkások a kiállítás igazgatósága által kiadogatandó jegyfüzetekkel 30 emberből alakult csoportokban mintegy 25—30% kedvezményben részesülnek az összes magyar vasutakon Földmivesek és munkások ugyan- csak a kiállítási igazgatóság által kibocsátandó jegyfüzetekkel 50%-kal mérsékelt III-ad osztályu jegyekkel tehetik meg az utat Budapestre és vissza.

— **Tűz.** Krasznán f. hó 3-án este vésszes kiállítások és a tűzoltók vészjelző sipo-lása ijesztette fel a már nyugodni készülő lakosokat. Súlyom Elek alszeg-utcai szalmával fődött háza égett. A látvány a sötét éjben borzasztóan szép volt. Megjelenés után a tűzoltók az égő tetőt csakhamar lehúzták. Gyors munkájuk eredménye, hogy a padlás deszkázata sem égett be, a patiosfal is megmaradt. A ház biztosítva volt. A tűz keletkezésének oka valószínűleg gyújtogatás. A csendőrség erőlyesen nyomoz.

— **A milleniumi versenyter.** Az országos sportbizottság legutóbb tartott ülésén határoztak a milleniumi versenyter építése ügyében. Olyan versenyter lesz ez, aminő Magyarországon még nem volt soha s a mely méltó tere lesz a sok száz nemzetközi és nemzeti mérkőzésnek, tornának, sportün-nepségnek. A versenyter a Stefánia-ut mellett épül, a lóversenyter tőszomszédságában. Egy óriási, amphitheatrumszerű épület lesz, körül nyolc hatalmas tribünnel, ahol — az állóhelyekkel együtt — tízezer ember nézheti a versenyeket. Maga a versenypálya elliptikus formájú, a legnagyobb hossza 227 méter, a legnagyobb szélessége 87 méter. A pálya belső körvonalának a kerülete 500 méter. A tribünökön, hogy a közönség könnyebben juthasson a helyéhez, s esetleg gyorsan és veszedelem nélkül távozhasson, négy-négy lépcsőfeljáró lesz s mindenikben három elég széles és kényelmes folyosó. A tribünök alatt lesznek a résztvevő verseny-zők, tornászok, vívók stb. helyiségei a legnagyobb kényelemmel berendezve. Minden

versenyzőnek külön-külön öltöző-kabinja lesz, azonkívül vannak társalgó-szobák, heverők, dörzsölő-szobák, fürdők stb.

— **Nyersselyem básztruhákhoz** való kelmét 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussors- és Santunga-Pongees valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima csikos, kockázott, mintázott damaszt, s. a. t. (mintegy 240 külön-közö minőség, 2000 szín és mintázatban stb. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultá-val küld: HENNEBERG G. (es. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürich-ben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, le-velező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelesek pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— **„Pocsayék.“** Regény egy kötetben. Irta Fröhlichné Mörizs Paula. A név az irodalmi téren sem ismeretlen már olvasó közönségünk előtt és ez a regény bizto-síték arra, hogy még szélesebb, nagyobb lesz az első hullámverésnél. Azt mondhat-nók reá, hogy egy sikerült photographia a mai modern világból, mely igen sok-szor a legszentebb érzelmekből könnyelmű-játékot üz és az ilyen játék természetesen önmagában hordja borzasztó büntete-sét. A mai kor divatgyermekének gyön-geségei, sőt mondhatjuk járványszerű vét-kei vannak e regényben oly megbőbben-tően ostorozva, mintha az író az azt mon-ganá: én nem vádolok, itt beszélek a tények. — Pocsayék egy gazdag, főrangu család az Érmelléken. A sors összehozza őket egy nyugalmazott tábornokkal és ennek leányával, ki szép, szegény s ki csillogni vágyó természeténél fogva hat-ványozva érzi helyzetének sanyaruságát. Hogy sorsán változtasson, férjhez megy az öreg Pocsayhoz, kinek mindkét fiával ka-cérkodott, sőt a kisebbik iránt forró szen-vedélyre gyuladt. Az öreg férj csakha-mar meghal és az idősebb fia röviddel a temetés után — mint kipróbált világi — hálójába keríti a fiatal mostoha anyát. Itt kezdődik a tulajdonképpeni dráma. A rászédett nő meggyűlöli magát, de még jobban csábítójt s pusztán azért, hogy boszut állhasson rajta, nőül megy hozzá. Ettől kezdve boszujának feláldozza szívét, anyai érzelmét, becsületét s a férj, a te-hetetlen báb napról-napra süllyed páruha-zamosan vele. Végre mindkettőt utóléri sorsa, a legmélyebb örvénybe bukás. — Ez különben csak halvány kivonata a gazdag tartalomnak, mely bővölködik ér-dekes és a sötét tárgy mellett megpihen-tető epizódokban. Egy-egy mellékalakra majdnem reá ismerünk. Az események majdnem kiszámított lélektani pontosság-gal vannak lebonnyolítva. A szingdagdag leírások s az író találó reflexiói köny-nyedséget, széleskörű ismeretet mutatnak mindenütt. A könyvet a Franklin-társu-lat nyomdája állította ki izlésesen. Meg-rendelhető Zilahon Seres Samu könyvke-reskedésében. Ára 3 korona.

— **Gracza György** nagyszabású illusztrált ily című művéből: „Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharc története“ az 54-ik füzet jelent meg szokott díszes kiállításban. E három ívből álló füzetben, mely az egész mű III-ik kötetének 50—52-ik ívét képezi, az 1848—49. évi téli had-járat iratik le folytatólág, rendkívül érdekesen s egészen új adatok felhasználásával, élénk színek-ben ecsetelven Damjanichnak, „a ráccok rémé“-nek búságsi hadjáratát egészen Zenta városának, Trif-kovics Mihály szerb vezér alatt félkelt rájáitól szanvedett iszonyu vérgengszéig és pusztulásáig. — Illusztrációk dolgában jelen füzet is vetélke-dik a többiek képgazdaságával. Azonfelül van a füzetben az 1848—49-iki szabadságharc haditérké-péből egy terjedelmes rész. — E monumentális műre, mely a Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) budapesti cég kiadásában jelenik meg, elő-fizetheti: egy évnegyedre (6 füzetre) 1 frt 80 krral. — Félévre (12 füzetre) 3 frt 60 krral. — Egész évre (24 füzetre) 7 frt 20 krral. Egy-egy füzet ára díszes borítékban 30 kr.

— **Ismét egy füzet** t t e l és pedig a 33-ikkal szaporodott egyike azon emlékszerű, nagy-szabású képes magyar műveknek, melyek a mille-nium alkalmából megjelenve, a hazai könyvkiadó-kat nemes versenyre ösztönzik. Ez a Lampel Ró-bert (Wodianer F. és fia) budapesti kiadó cég által kiadott „Magyar Nemzet Története,“ szer-kesztette dr. Szalay József, átdolgozza dr. Baróti Lajos. A nagy, 4-rétű nemzeti munka jelen 33-ik füzetében, mely mint az egész mű második köte-tének 43—45 íve látott ép most napvilágot, foly-tatólág a Jagellók kora van leírva a Verbőczi Ist-ván vezetésé mellett rákosi országgyűléstől II. Lajos király alatt egészen Szapolyai elpártolásáig és a hatvani országgyűlés előzményeinek leírá-sáig Hazánk történetének e legszomorubb kor-szakát feldolgozja: dr. Baróti Lajos fölötté érde-kes világozásban helyezi olvasói szeme elé. — Az egyes füzetek ára díszes borítékban 30 kr. Előfizethatni a műre negyedévre 6 füzetre 1 frt 80 kr, félévre 12 füzetre 3 frt 60 kr, egyévre 24 füzetre 7 frt 20 kr. A mű megszerezhető havi 1 frtos részletfizetésre is. Gyűjtőknek minden teljes hft példány után 1 teljes tiszteletpéldányt, eset-leg a mű bolti árát adja meg a kiadóhivatal (Lampel R. Wodianer F. és fia) Budapest, An-drásy ut 21.

„A K e r t“, a kertészet összes ágait magáb foglaló kertészeti szaklap 5-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Konyhakertészet. Lieb-bald Béni: Mikor tavasszal vetegetünk. Kömives János: A konyhakert váltógazdasága. Hrebly Emil: Műtrágya a zöldségés kertben. Iváncsics István: A paradicsom művelése. N. J.: A kárdi és articsóka termelése. — Gyümölcsészet. Angyal Dezső: Deán almája. Molnár István: Az országos gyümölcsészeti miniszteri biztos körlevelei a ha-zai kertészkedő közönséghez. Herczog János: Ro-szul nyessett alma és kőtefa pyramisok kiigazi-tása. Geyer G. Gyula: Még egyszer: A gyümölcs-fák átültetéséről. Rothberg G.: Gyümölcsfák már-ciusi védelme. Ady Károly: A gyümölcsfajok meg-választása. Teleki János: A balaton-henyei bi-bornok kajszinbarackfa. — Disz kertészet. Vts.: Chrysanthemum carinatum fol. aureis, fl. atroco-cineum. Zschäbitz Henrik: A Ficusfélék tenyész-tése. Dr. Borbás Vince: A legszebb piros Knautia orientalis biológijából. Cséser Gyula: Az „Aris-tolochiak“ tenyészése üvegházban. Dömötör László: A rózsák áttelöltetéséről. — Lugas. Né-meth József: Szőlőtelepítés gyökerecs ojtványok-kal (Folytatás és vége). — Gép- és eszközleltár. A. F.: Borsóágyak védelme. — Tárcsa. Soós An-tal: Királyunk virágai. — Közelről és távolról. Zednik Lál: Zöldségtermelés Pozsony vidékén. — Hírek. Adakozás Brecksi szobrára. — Berecki-Bagyinszki — Gresincky Antal: Nymphaea ther-malis — Kertészeti tanfolyam Kassán. Gyümölcsé-szeti tanfolyam a vidéken. — Vasuton érkező élő virágok házhoz szállítása — Virágkorzó Fiumé-ban. — A drezdai második nemzetközi kiállítás 1896-ban. — A zizai virágcsata. — A millenáris kiállításra utazók figyelmebe. — Március havi teendők. — Apró szakközlemények. Hogy a karók és oszlopok a földben több ideig tartsanak. — W. G.: Tradescantia multicolor mint kerti díznő-vény. — Marasska-cseresznye. — Bornemissza Zol-tán: A málnabokrok tavaszi metszése. — Zöld Chrysanthemum. — Schilling báró: A csóka. — A kerti poloskától. A Rosa Canina kérgének le-hántása. — Kömives János: A rózsafák nyése. — A virágok színei. — g.: A magastörzsű Erony-mus radicans fol. varieg. — Melegágyi ablakok papirosból. — Ehető liliumhagyma. — Szerkesz-tői üzenetek. — Színes műmellékletek. — Deán almája. Chrysanthemum carinatum fol. aureis, fl. atroco-cineum. — Fametszetek. Laoni articsóka. Aristolochia. Fejes szeg. A keresztül vert szeg lehajlitva. A mozgólábu léc két lába földbe verve. Nymphaea thermalis. Tradescantia multicolor. A csóka.

— **Husvétí ajándék** nak becses és szerfelett hasznos a „Képes Családi Lapok“ meg-rendelése, mert e lap olyan sok szép és tanulságos elbeszéléseket, novellákat, rajzokat, humoreszket és költeményeket hoz, hogy különösen négy aján-dék regényével, egy évfolyam után minden elő-fizetőnek egész tárháza lesz a birtokában a jó ol-vasni valóknak. A „Képes Családi Lapok“ minden művelt családnak lelkisimaretenesen ajánlható. Elő-fizetése egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal Budapest. Vadász-utca 14. szám. sa-ját ház.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTALAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

6821—895. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Nagy Ferenc gyula-fehérvári lakos ugys mint az elhalt Nagy József és Nagy Anna végrehajtást szenvedők ismert örökösse és Bartha Iván ügyvéd, ügygondnok által képviselt ismeretlen örö-kösei végrehajtást szenvedők elleni végre-hajtási ügyében a bírói árverés 99 frt 66 kr. adó, ennek esedékes 6% kamatai, 5 frt perbeli, 10 frt 80 kr. végrehajtási, 7 frt 30 kr. árveréskérei s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, annak határ-idejéül **1896. évi április hó 10-ik** nap-jának délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő ezen bíró-ság telekhivatalába kitűzetik.

I. Amikor is elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól alul is Nagy József, Fazakas Nagy Anna és Nagy Fe-rencz végrehajtást szenvedőknek a sz.-som-lyai 363-ik tjkben A. + I. rez. alatt fel-vett 436. hrzszámú taksás telekből őket il-lető telekhasznélvezői és épület tulajdoni jog 600 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nél-kül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötölját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapir-ban a bírósági kiküldött kezéhez bánat-penzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezeséről nyert elismervénytádnai.

II. Árverési feltételek.

I. Legtöbbet ígérő köteles a vételár 1/3-adát a leütéstől 15 nap, másik 1/3-adát 30 nap és harmadik 1/3-adát, melybe a bá-natpénz is beszámítandó, 1 hónap alatt min-denkor 5% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letét hivatalnál a letétkézelési szabály-rendelet szerinti eljárással befizetni.

II. Tartozik vevő a birtokkal járó minden közterhet viselni s a vétel tárgya után kiszandható kincstári illetéket fizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíró-ság telekhivatalában és Sz.-Somlyó város ta-nácsaházánál a hivatalos órák alatt megte-kinthetők.

Kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1896. évi január 17-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

Bor kimérés.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki borfogasztó közönség tudomására hozni, hogy a főtiszt. Trusza Lajos rk. esp. plebános ur saját termesztésű **Oportó (piros) borát** megvásároltam s azt literenként, ugyszintén 50 és 100 literenként is árusítom.

Tisztelettel
LIGER LAJOS
a „városi szálloda” bérloje.

3-3

Árverési hirdetés.

A sz.-m.-valkői ref. leányegyház tulajdonát tevő erdőben mintegy 11 hold területéről a **cserkéreg** nyilvános árverésen eladatik. Árverési határidőül folyó évi március 16-ik napjának d. e. 11 órája tűzetik ki a m.-valkői ref. parókhiára.

Horvát Mihály,
gondnok.

69—896. kgy. szám.

Árverési hirdetmény.

Zilah város területén a város tulajdonát képező 37.7 kat. hold kiterjedésű „Oláhut” nevű erdő faállománya **cserkéreg** termelésre való kihasználás céljából folyó 1896. évi március hó 20-án d. e. 9 órakor Zilahon, a városházánál tartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 3770 frt., azaz háromezerhatszázhetven frt., melynek 10%-ka, vagyis 377 frt. bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban előlegesen leteendő, s illetve a zárt írásbeli ajánlathoz csatolandó.

Az árverés megkezdéséig zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, s ezek kellő bánatpénzzel ellátva a város polgármesteréhez adandók be.

A zárt ajánlatban határozottan kiteendő az, hogy venni szándékozó az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti.

A 358—896. sz. alatt megállapított árverési feltételek, — melyek annyiban módosítottak, hogy ha a tagosítás nem akadályozza, a kihasználásra két évi idő engedtetik, s hogy a vételár kellő biztosíték mellett két egyenlő részletben és pedig felerésze a szerződés aláírásakor, másik felerésze pedig egy év múlva fizetendő, — a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zilah, 1896. március 7.

Péntek Farkas,
polgármester.

Kwizda-féle

köszvényfolyadék.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapító házi szer, köszvény, csusz és idegbajok ellen. Egész palackkal 1 frt o. é., fél palackkal 90 krajczár.

Főletét:

kerül. gyógyszerár Korneuburgban.

Kapható minden gyógyszerárban. Tessék a védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle
köszvényfolyadék.

304—1896. tlkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A sz.-somlyai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közölni teszi, hogy:

1) a kir. kincstár végrehajtónak Kimpán Gyurkáné, szül. Tyityilka Dóka zálnoki lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 30 frt 90 kr. adó, ennek esedékes 6% kamatai, 10 frt 70 kr. eddigi, 6 frt 45 kr. árveréskérsi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, **határidejűl 1896. évi április hó 13. napjának** délutáni 4 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Zálnok községhez tartozó kiterjedésű területen a végrehajtást szenvedő Kimpán Gyurkáné sz. Tyityilka Dóka nevén $\frac{2}{3}$ részben és Farkas Tógyer kiskoru, és Farkas Juon nevén $\frac{1}{3}$ részben álló zálnoki 78. sz. jtkvben foglalt következő ingatlanok a végrehajtási törvény 156. §-ának a. és d. pontja alapján egészben és pedig:

déssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Zálnok községhez tartozó kiterjedésű területen a végrehajtást szenvedő Kimpán Gyurkáné sz. Tyityilka Dóka nevén $\frac{2}{3}$ részben és Farkas Tógyer kiskoru, és Farkas Juon nevén $\frac{1}{3}$ részben álló zálnoki 78. sz. jtkvben foglalt következő ingatlanok a végrehajtási törvény 156. §-ának a. és d. pontja alapján egészben és pedig:

a) az A. I. 1—6. rsz. alatt foglalt 79, 515, 594, 759, 771. és 1236/a. hrsz. házas belsőség és szántók egészben együttesen 321 frt 5 kr. kikiáltási árban.

b) A + 1. rszám alatt foglalt 1047. hrszámú szőlő egészben 53 frt 34 kr. kikiáltási árban.

3. Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tiz száztóljárt

készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek.

I. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letétbíróságnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Zálnok községhez tartozó hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1896. január 18-án.

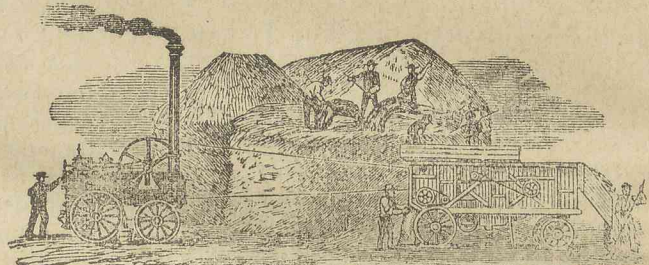
DONOVAK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeség gépek-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-csészlőgépek, tisztító-rostálók, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-észölők, daráló, őrlő-malmok.

Egyetemes aczél-ekék és minden egyéb 2 és 3 vasú ekék gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek künátra ingyen és bérn utve küldetnek.

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

II. osztály.

Huzás 1896. március 11—14-ig

Nyeremény	korona	korona
1 á	100000	= 100000
1 „	60000	= 60000
1 „	40000	= 40000
1 „	30000	= 30000
1 „	20000	= 20000
1 „	15000	= 15000
1 „	10000	= 10000
2 „	8000	= 16000
8 „	4000	= 32000
10 „	2000	= 20000
13 „	1000	= 13000
100 „	400	= 40000
860 „	200	= 172000
9000 „	120	= 1080000
10000	nyeremények összesen	= 1648000

II. osztályú vétel-sorsjegyek

árak:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
40.— 20.— 4.— 2.— frt.

II. és III. osztályú teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
60.— 30.— 6.— 3.— frt.

Ezen eredeti áron kívül II. osztályú sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyereményjegyzékért 40 kr. küldendő be.

25007

III. osztály.

Huzás 1896. május 12—28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000	= 600000
1 „	400000	= 400000
1 „	300000	= 300000
1 „	200000	= 200000
1 „	100000	= 100000
2 „	40000	= 80000
2 „	20000	= 40000
5 „	10000	= 50000
10 „	8000	= 80000
34 „	6000	= 204000
100 „	2000	= 200000
200 „	1000	= 200000
2650 „	200	= 530000
22000 „	150	= 3300000
25007	nyeremények és 1 jutalom	= 6284000

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest

Szervita-tér 3.

Sürgöncyim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szervita-tér 3.